

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.321 van 17 juni 1998
in de zaak A. 77.957/XII-1211.**

In zake : Kurt DE GREEF,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Kurt DE GREEF op 20 maart 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1. de beslissing van 23 (lees : 30) juni 1997 van de klasseraad van het Tweede leerjaar van de 3de graad, studierichting "ELEKTRONICA", van het Koninklijk Technisch Atheneum 1 te Oostende, naar aanleiding waarvan aan verzoekende partij een C-attest werd afgeleverd en de bevestiging van deze beslissing door de klasseraad op 1 september 1997;
2. de op 1 oktober 1997 meegedeelde beslissing van de Lokale Raad 381 van bovengenoemde instelling tot handhaving van de bovengenoemde beslissing;
3. de op 21 januari 1998 meegedeelde beslissing van de Centrale Raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs waarbij de eerstgenoemde beslissing wordt bijgevalen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur D. MAREEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 mei 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Kurt DE GREEF is tijdens het schooljaar 1996-1997 aan het Koninklijk Technisch Atheneum 1 te Oostende ingeschreven als leerling van het tweede leerjaar van de derde graad, richting elektronica.

1.2. Bij brief van 6 januari 1997 laat de begeleidende klassenraad aan verzoekers ouders weten dat hij "ernstige inspanningen zal moeten leveren, om het schooljaar met vrucht te beëindigen".

Bij brief van 6 maart 1997 laat de klassenraad weten bij zijn in de brief van 6 januari 1997 uitgedrukt standpunt te blijven, "gezien tot hiertoe geen verbetering in de prestaties en resultaten van Kurt merkbaar is".

1.3. De delibererende klassenraad vergadert op 30 juni 1997 en rangschikt verzoeker bij de niet-geslaagde leerlingen aan wie een C-attest wordt toegekend. Het proces-verbaal van die vergadering bevat geen enkele nadere toelichting, zelfs niet de vermelding van het door de verschillende leerlingen behaalde totaal aantal punten. Notulen van die vergadering worden door de verwerende partij niet overgelegd.

1.4. Verzoekers vader vraagt bij brief van 2 juli 1997 dat zijn zoon een tweede kans wordt gegeven om de geïntegreerde proef af te leggen, waarvoor hij op zijn eindrapport slechts 28 punten op een totaal van 100 kreeg.

Op 3 juli 1997 antwoordt de directeur dat verzoekers eindresultaat door de delibererende klassenraad opnieuw zal worden bekeken begin september.

1.5. De klassenraad beraadt zich op 1 september 1997 opnieuw over verzoekers resultaat. In de notulen van die vergadering wordt het volgende genoteerd :

"Op vraag van de vader wordt de deliberatie van eind juni overgedaan. In een open discussie worden attitudes en resultaten van Kurt De Greef nog eens naar voor gebracht en objectief besproken. Op geen enkel ogenblik komen argumenten aan bod die ten gunste van de student pleiten.

Elke leerkracht blijft bij zijn ingenomen standpunt en staakt dit nogmaals - indien dit nodig blijkt. De voorzitter besluit bijgevolg dat er geen nieuwe elementen voorhanden zijn en vraagt de commissie de mogelijkheid tot 2° zittijd van de geïntegreerde proef in overweging te nemen. (De proef blijkt voor de student een van de belangrijkste tekortkomingen).

De leden antwoorden hierop dat hij alle gelijke kansen tijdens de voorbereiding en de presentatie van

de proef, niet of nauwelijks heeft benut. Trouwens, oordeelt de raad, moet afgezien worden van een herkansing, omdat in dit geval een medisch attest niet voor handen was.

De voorzitter doet navraag bij de leden voor een eventuele stemming. Geen enkele van de leden acht dit noodwendig. De voorzitter rondt de vergadering af en stelt dat iedereen zich unaniem schaart achter het behoud van het attest C voor de leerling Kurt De Greef".

Met een 1 september 1997 gedateerde brief meldt de directeur de beslissing van de klassenraad aan verzoekers vader. In dit schrijven merkt hij op dat de klassenraad "unaniem van oordeel is dat er geen nieuwe elementen voorkomen om de eindbeslissing van 30 juni 1997 te wijzigen, immers de geïntegreerde proef is geen moment opname. Er werden U ook brieven gestuurd, betreffende de stand van studies i.v.m. uw zoon (06/01/97 en 05/03/97, = verwittiging)".

1.6. Bij brief van 11 september 1997 formuleert verzoekers vader een klacht tegen de beslissing van de klassenraad, bestemd voor de beroepscommissie. Hij groepeerde zijn opmerkingen in een tiental punten. Zo merkt hij onder punt 2 op dat op het examenrapport "geen enkele commentaar (staat) bij de geïntegreerde proef, terwijl Kurt slechts 28 punten op 100 behaalde" en bij punt 7 schrijft hij onder meer : "Tot nu toe heb ik nog altijd geen inzage gekregen van de motivering van de klasseraad".

Na inzage van een aantal examenstukken vult hij die klacht bij brief van 18 september 1997 aan.

1.7. De beroepscommissie vergadert op 29 september 1997 en adviseert na een grondig onderzoek wat volgt :

"Gelet op de briefwisseling aan de ouders, de rapporten, de vele afwezigheden (waarvan heel wat ongewettigd),
gelet op het feit dat de toekenning van het C-attest een unanieme beslissing was van de klassen-

raad en dat de beslissing geenszins steunt op één tekort maar op het geheel,
gelet op de antwoorden van de gehoorde personen,
de voorliggende stukken waarvan opsomming in bijlage en ter inzage op school,
Overwegende dat de inzet voor de geïntegreerde proef onvoldoende was (zowel het procesevaluatiecijfer als het productevaluatiecijfer waren onvoldoende),
overwegende dat de leerling manifest voor verschillende vakken geweigerd heeft taken en werken te maken en/of deze tijdig af te geven ter evaluatie,
overwegende dat de leerling ten volle meerderjarig (21 jaar) is en ten volle verantwoordelijk is om zelf gevolg te geven aan de mondelinge en schriftelijke opmerkingen,
adviseert de beroepscommissie bij consensus dat de klassenraad niet opnieuw hoeft bijeen te komen".

1.8. Met een 30 september 1997 aangetekend verstuurd brief deelt de lokale raad zijn beslissing mee het C-atteest te handhaven "in overweging nemende dat er reeds tweemaal gedelibereerd werd over uw schoolresultaten van het schooljaar 1996-1997 nl. op 23 juni 1997 en 1 september 1997 (en) dat de Beroepscommissie, die bijeenkwam op maandag 29 september, geen derde deliberatie adviseert".

1.9. Pas op 4 december 1997 dient verzoeker een "verzoekschrift" in bij de centrale raad van de Argo.

In een 20 januari 1998 gedateerd schrijven stelt de centrale raad slechts beperkte bevoegdheden te hebben en de beslissing van de lokale raad nr. 381 te behouden;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota voorafgaandelijk wijst op de discrepantie tussen haar mogelijkheden van verdediging en de mogelijkheden van verzoeker om zijn standpunt uiteen te zetten; dat zij aanvoert dat terwijl verzoeker ruim 60 dagen de tijd heeft genomen om een verzoekschrift tot schorsing neer te leggen, zij het met 8 dagen heeft moeten stellen, waarvan er dan nog 6 in de paasvakantie vielen zodat de stukken en de nodige informatie ontoegankelijk waren;

dat verwerende partij uitdrukkelijk verwijst naar artikel 6 EVRM en de schending van de rechten van verdediging opwerpt omdat zij niet op nuttige wijze het bundel heeft kunnen samenstellen, noch overleg plegen met de betrokkenen;

2.2. Overwegende dat kan worden volstaan met de opmerking dat haar bezwaren slechts dan ernstig zouden moeten worden genomen indien zij zodra mogelijk het neergelegde dossier had aangevuld met de ontbrekende stukken en eventueel ook een aanvullende nota had ingediend met het verzoek aan de Raad om die stukken, alhoewel volgens het procedurereglement kort geding laattijdig, toch in aanmerking te nemen en zo haar rechten van verdediging niet te schaden; dat zij door in haar nota wel de opmerking te maken doch niet ook zelf het nodige te doen om haar rechten - zonder al te grote hinder voor het verdere verloop van de kortgedingprocedure waarvoor strikte termijnen gelden - te waarborgen, het recht heeft verbeurd om zich daarop te beroepen en inzonderheid om te eisen dat de Raad thans - in de fase van het arrest ter afsluiting van het administratief kort geding - de schending van de rechten van verdediging zou vaststellen en het hernemen van de procedure zou bevelen vanaf het punt waar het gebeurlijk mis is gegaan;

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat "het beroep bij de centrale raad facultatief is en bijgevolg de termijn niet schorst", zodat verzoeker "zich ten laatste 60 dagen na 30 september tot Uw Raad (had) dienen te wenden";

3.1.2. Overwegende dat verzoeker zich ter zitting inzonderheid beroept op het feit dat in de brief van 30 september 1997 de door artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verplichte

vermeldingen niet voorkomen, zodat de beroepstermijn niet is beginnen lopen; dat hij verder opmerkt dat die vermeldingen slechts voorkwamen in de beslissing van de centrale raad van de Argo van 20 januari 1998 en het beroep is ingesteld binnen zestig dagen na de betekening van die beslissing;

3.1.3. Overwegende dat de beslissing van 30 september 1997 van de lokale raad waardoor de beslissing van de delibererende klassenraad van 1 september 1998 een definitief karakter kreeg, aan verzoeker diende betekend te worden zoals dit geldt, ook zonder dat een uitdrukkelijk voorschrift dit oplegt, voor elke beslissing waarbij op individuele wijze een element van de juridische positie van een persoon wordt bepaald of gewijzigd; dat luidens artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de beroepstermijn voor een annulatieberoep alleen een aanvang neemt op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de beslissing met individuele strekking het bestaan van dit beroep alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt; dat de beslissing van de lokale raad van 30 september 1997 met een dezelfde dag aangetekend verstuurd brief aan verzoeker werd betekend, doch dat in die brief geen melding is gemaakt van de mogelijkheid om een annulatieberoep bij de Raad van State in te stellen, zodat de beroepstermijn met die betekening niet is ingegaan; dat verzoeker stelt dat hij pas kennis kreeg van de mogelijkheid om naar de Raad van State te gaan, evenals van de daarbij in acht te nemen vormen en termijnen, bij de betekening van de brief van de centrale raad, kort na 20 januari 1998; dat in die omstandigheden de exceptie moet worden verworpen;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partij ook voorbehoud maakt omtrent de tijdigheid van het beroep dat werd ingesteld voor de beroepscommissie "nu het

schoolreglement terzake voorschrijft (artikel 3.4.2) dat dit bezwaar dient te gebeuren binnen een termijn van 5 werkdagen"; dat de verwerende partij hiermee als exceptie aanvoert dat verzoeker niet tijdig het georganiseerd administratief beroep heeft aangetekend bedoeld in artikel 68, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna : "organisatiebesluit"), zodat hij het recht heeft verbeurd om zich tot de rechter te wenden;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot schorsing schrijft dat hij de 1 september 1997 gedateerde brief pas op 4 september heeft ontvangen; dat luidens artikel 68, tweede lid, van het organisatiebesluit het beroep binnen vijf werkdagen na mededeling van de nieuwe beslissing van de delibererende klassenraad moet worden ingesteld; dat in dit geval die termijn inging op vrijdag 5 september en afliep op donderdag 11 september; dat aangezien de verwerende partij zelf in haar nota schrijft : "op 11.09.97 tekent de vader bezwaar aan" en zij niet bewijst dat verzoeker de kennisgevingsbrief vóór 4 september heeft ontvangen, de exceptie vooralsnog moet worden afgewezen;

4. Overwegende dat het juiste voorwerp van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging moet worden bepaald;

Overwegende dat het organisatiebesluit volgende regeling bevat :

- indien een leerling de beslissing van de delibererende klassenraad betwist, kan hij binnen drie werkdagen het recht op overleg met de afgevaardigde van de inrichtende macht of de voorzitter van de delibererende klassenraad of zijn afgevaardigde doen gelden (artikel 64, eerste lid). Bij dit overleg maakt de leerling zijn redenen voor betwisting ken-

baar, terwijl de andere partij aan de hand van het dossier aantoonde dat de beslissing gegrond is (artikel 64, tweede lid);

- indien nodig, doet de afgevaardigde van de inrichtende macht of de voorzitter van de delibererende klassenraad of zijn afgevaardigde na dit overleg de klassenraad zo spoedig mogelijk opnieuw bijeenkomen (artikel 65);
- binnen vijf werkdagen na mededeling van de nieuwe beslissing van de delibererende klassenraad kan de leerling beroep instellen (artikel 68, tweede lid). Een beroepscommissie onderzoekt het beroep en deelt het resultaat mee aan de inrichtende macht (artikel 69, eerste lid), die beslist of de delibererende klassenraad al dan niet opnieuw dient samen te komen (artikel 69, tweede lid).

Anders dan de delibererende klassenraad waarvan de stemgerechtigde leden zijn de directeur of zijn afgevaardigde en alle leden van het onderwijzend personeel die in het betrokken leerjaar aan de leerling onderwijs verstrekken (artikel 5, § 2), bestaat de beroepscommissie, behoudens uit de directeur, uit personen die geen deel uitmaken van de delibererende klassenraad (artikel 67);

- indien de inrichtende macht beslist heeft dat de klassenraad een nieuwe beslissing moet nemen, dient dit uiterlijk op 20 september te gebeuren en wordt de nieuwe, gemotiveerde beslissing onverwijld ter kennis van de leerling gebracht (artikel 70);

Overwegende dat de beslissing van de delibererende klassenraad van 30 juni 1997 vervangen is door de beslissing van 1 september 1997 en daardoor uit het rechtsverkeer verdwenen is, zodat ze niet het voorwerp van de vordering tot schorsing kan vormen;

Overwegende dat het beroep bedoeld in artikel 68 van het organisatiebesluit een georganiseerd

administratief beroep is, dat moet worden uitgeput vooraleer de Raad van State kan worden geadieerd; dat echter de beslissing om de klassenraad niet opnieuw bijeen te roepen die ten gevolge van dit beroep wordt genomen niet het karakter heeft van een in beroep genomen beslissing, dit wil zeggen van een beslissing waarbij de beslissing in lagere aanleg wordt overgedaan en vervangen door een nieuwe beslissing in hogere aanleg; dat immers luidens artikel 5, § 1, van het organisatiebesluit de delibererende klassenraad - een emanatie van de inrichtende macht - "als enig orgaan" fungeert op het vlak van de beslissingen inzake het al dan niet geslaagd zijn van leerlingen; dat het organisatiebesluit inzake de bekrachtiging van de studies derhalve geen bevoegdheid toekent aan de inrichtende macht zelf, dit wil zeggen aan de lokale raad of aan de centrale raad van de Argo; dat de inrichtende macht in artikel 69 wel de bevoegdheid krijgt om te beoordelen of er redenen zijn om de delibererende klassenraad opnieuw bijeen te roepen - de inrichtende macht kan dus enkel een nieuwe bijeenkomst uitlokken, doch mag zich niet mengen in de inhoud van de beslissing -, bevoegdheid die krachtens artikel 45, 2°, van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (hierna : "Argo-decreet") aan de lokale raad toekomt die immers bevoegd is voor "de plaatselijke pedagogische organisatie"; dat wat dit laatste punt betreft ook de centrale raad kan tussenkomen op grond van zijn beperkte bevoegdheid als hiërarchische meerdere, die hem door artikel 59 van het Argo-decreet wordt verleend; dat dus evenmin de beslissing van de lokale raad van 30 september 1997, noch de beslissing van de centrale raad van 20 januari 1998 het voorwerp vormen van de vordering tot schorsing;

Overwegende dat de in laatste aanleg genomen beslissing die voor de Raad van State aangevochten kan worden in dit geval de beslissing van de delibererende

klassenraad van 1 september 1997 is, die door de beslissing van de inrichtende macht van 30 september 1997 om de delibererende klassenraad niet opnieuw bijeen te roepen en de bevestiging van die beslissing door de centrale raad op 20 januari 1998, definitief is geworden; dat de vordering tot schorsing dus geacht moet worden gericht te zijn tegen de beslissing van 1 september 1997 van de delibererende klassenraad;

Overwegende dat om zich ontvankelijk tegen de beslissing in laatste aanleg van de delibererende klassenraad te kunnen richten, verzoeker niet eerst de onwettigheid van de beslissing van de lokale schoolraad van 30 september 1997 - en van de beslissing van de centrale raad van 20 januari 1998 - moet aantonen; dat immers indien de Raad op grond van de middelen door verzoeker aangevoerd vaststelt dat de beslissing van de klassenraad onwettig is - in de fase van het administratief kort geding : lijkt onwettig te zijn -, meteen is vastgesteld dat de klassenraad een nieuwe beslissing diende te nemen;

5. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1. Overwegende dat de eerste vraag die rijst, de vraag is of verzoeker één of meer ernstige middelen aanvoert;

Overwegende dat, zoals reeds hiervoor is aangestipt, wat de bekrachtiging van de studies betreft

alleen de delibererende klassenraad bevoegd is, zoals kan worden afgeleid uit artikel 5, § 1, van het organisatiebesluit; dat waar in de artikelen 65 en 69 van dat besluit bevoegdheden worden toegekend aan de afgevaardigde van de inrichtende macht, de voorzitter van de delibererende klassenraad of zijn afgevaardigde en, op basis van het onderzoek van het beroep door de beroepscommissie, de inrichtende macht, het niet gaat om de bevoegdheid om de resultaten van de leerlingen te beoordelen, maar enkel om het beoordelen van de noodzaak de delibererende klassenraad opnieuw te doen samenkomen;

Overwegende dat indien, zoals in dit geval, is geoordeeld dat er geen reden was om de delibererende klassenraad opnieuw bijeen te roepen, de laatste beoordeling door de delibererende klassenraad de eindbeoordeling vormt die door de Raad van State op haar wettigheid moet worden getoetst aan de hand van de door de verzoeker aangevoerde middelen;

5.1.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel onder meer schending van artikel 5, § 6, van het organisatiebesluit aanvoert omdat er geen notulen van de delibererende klassenraad zijn zodat "niet (kan) worden nagegaan op welke elementen de klasseraad zich heeft gesteund om het C-attest toe te kennen en met welke elementen al dan niet werd rekening gehouden";

5.1.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de beslissing van de delibererende klassenraad van 30 juni 1997 vervangen is door de beslissing van 1 september 1997, en dat wat die laatste beslissing van de delibererende klassenraad betreft er notulen voorhanden zijn; dat in verband met de motieven die tot de toekenning van het C-attest hebben geleid, de verwerende partij volgende argumenten aanvoert : het gaat in se over de totaliteit van het dossier, waaruit de evidentie van het C-attest blijkt; krachtens artikel

5, § 6, van het organisatiebesluit moeten de notulen een synthese van de elementen bevatten die tot de beslissingen hebben geleid, waaronder eventueel het resultaat van een stemming; de Raad van State heeft in meerdere arresten geoordeeld dat de cijfers die de leerling heeft behaald gedurende het schooljaar op zich de motivering vormen, en het dossier in kwestie laat daarover geen twijfel; naast de resultaten van verzoeker kwamen ook zijn attitudes aan bod, die zeker te wensen overlieten zoals uit het dossier blijkt; er kan niet voorbijgegaan worden aan het gegeven dat er geen ruimte is om de geïntegreerde proef te delibereren, wat in feite voor zich spreekt; dat zij dan ook van oordeel is dat de bestreden beslissing gedragen wordt door het voorgelegde dossier; dat de verwerende partij ook nog opmerkt dat de beslissing en de notulen van de beroepscommissie dermate uitvoerig en efficiënt zijn, dat het eventueel ontbreken van de notulen van de beslissing van 30 juni 1997 meer dan voldoende is goedge maakt en dat de beweegredenen voor de beslissing minstens via de tweede deliberatie en de beroepsprocedure meer dan redelijk en zorgvuldig gemotiveerd aan verzoeker kenbaar werden gemaakt; dat zij tenslotte opmerkt dat inmiddels voor de vijfde maal de prestaties van verzoeker ter evaluatie voorliggen;

5.1.1.3. Overwegende dat artikel 5, § 6, van het organisatiebesluit luidt als volgt :

"Van de beslissingen van de delibererende klassenraad wordt een proces-verbaal opgemaakt en worden er notulen gehouden.

Het proces-verbaal bevat de lijst van de geslaagde en niet geslaagde leerlingen.

De notulen bevatten een synthese van de elementen die tot de beslissingen hebben geleid, waaronder eventueel het resultaat van een stemming.

Zowel het proces-verbaal als de notulen worden door de voorzitter en drie leden van de raad ondertekend.

De processen-verbaal en de notulen dienen gedurende dertig jaar bewaard.";

Overwegende dat de verplichting tot uitdrukkelijke motivering opgenomen in het voormelde derde lid, door de formele motiveringswet van 29 juli 1991 is versterkt, aangezien die wet bepaalt dat de motieven voor de beslissing erin moeten worden opgenomen en uit die wet volgt dat de motieven toch minstens mee aan de betrokkene ter kennis moeten worden gebracht;

Overwegende dat, zoals verzoeker terecht opmerkt, noch uit het proces-verbaal van de beslissing van 30 juni 1997, noch uit de notulen van de vergadering van 1 september 1997 kan worden opgemaakt op welke elementen de klassenraad heeft gesteund om het C-attest toe te kennen; dat in het proces-verbaal van de beslissing van 30 juni 1997 helemaal geen redenen worden vermeld, terwijl geen notulen van die vergadering worden voorgelegd, zodat de verwijzing naar die beslissing in de beslissing van 1 september 1997 geen motivering kan opleveren; dat ook uit de notulen van de vergadering van 1 september 1997 geen echte motieven naar voren komen voor het niet geslaagd verklaren van verzoeker, maar - naast vooral uitleg over het feit dat een herkansing geweigerd wordt - slechts een nietzeggende stijlformule als "Op geen enkel ogenblik komen argumenten aan bod die ten gunste van de student pleiten", wat niet als een motivering kan worden beschouwd;

Overwegende dat mogelijke verklaringen voor het niet geslaagd verklaren van verzoeker die blijken uit stukken die niet uitgaan van het enige bevoegde orgaan, de delibererende klassenraad, de ontstentenis van motivering in de notulen van de vergadering van die raad niet goed kunnen maken; dat dit in dit geval inzonderheid geldt voor de brief van 1 september 1997 waarmee de directeur de beslissing van de klassenraad meedeelt, voor het advies van de beroepscommissie van 29 september 1997, voor de beslissing van de lokale raad

van 30 september 1997 en voor de beslissing van de centrale raad van 20 januari 1998;

Overwegende dat het middel geput uit de ontstentenis van formele motivering, derhalve ernstig is;

5.1.2.1. Overwegende dat verzoeker een vierde middel put uit de schending van artikel 50 van het organisatiebesluit omdat de geïntegreerde proef niet werd beoordeeld door externe deskundigen waardoor een belangrijke objectiviteitsgarantie is weggefallen;

5.1.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota stelt dat zij "hieromtrent, voorlopig althans, geen nadere informatie kan verschaffen"; dat zij wel aanvoert dat de objectiviteit volgens haar gegarandeerd was, wat onder meer blijkt uit het feit dat toen verzoeker financieel in moeilijkheden kwam, een leerkracht hem financieel is bijgesprongen om de aankoop van enkele materiaalstukken voor de afwerking van de geïntegreerde proef mogelijk te maken;

5.1.2.3. Overwegende dat in het administratief dossier verzoekers eindrapport voor het schooljaar 1996-1997 opgenomen is, waaruit blijkt dat hij op 14 vakken en één geïntegreerde proef drie onvoldoendes kreeg : voor "WIS3" en "ZED3" kreeg hij in totaal - dat wil zeggen de som van de punten voor dagelijks werk (3 x 10 punten) en de punten voor de twee examenzittijden (2 x 100 punten) - respectievelijk 90 en 89 op 230, terwijl hij voor de geïntegreerde proef - die anders dan de verschillende vakken, slechts op een totaal van 100 punten stond - 28 punten op 100 kreeg;

Overwegende dat artikel 50, § 2, van het organisatiebesluit het volgende bepaalt :

"De (geïntegreerde) proef slaat op vakken van het fundamenteel gedeelte van de optie, dat de gekozen studierichting bepaalt, zoals bedoeld in artikel 48, 7°, van het voornoemd decreet van 31 juli 1990.

Deze proef, die ook de vorm van een eindwerk mag aannemen, wordt beoordeeld door de leraars die de betrokken vakken onderwijzen evenals door deskundigen op het vlak van de te beoordelen kwalificatie, die in aantal het aantal leraars niet mogen overschrijden en die niet tot de betrokken onderwijsinstelling behoren. (...)

Deze deskundigen worden in de loop van het schooljaar aangeduid door de inrichtende macht of haar afgevaardigde.

Het resultaat van deze proef zal een belangrijk element betekenen in de beslissing van de delibererende klassenraad.";

dat uit artikel 5, § 2, 2°, van het besluit blijkt dat in die onderwijsvormen en leerjaren waar een geïntegreerde proef plaatsvindt, eventueel deskundigen die niet tot de betrokken onderwijsinstellingen behoren, lid zijn van de delibererende klassenraad, maar dan wel slechts met een raadgevende stem;

Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat externe deskundigen betrokken werden bij de beoordeling van verzoekers geïntegreerde proef; dat de verwerende partij daarvoor geen verklaring geeft; dat het resultaat van de geïntegreerde proef volgens voormeld artikel 50 een belangrijk element in de beoordeling van de delibererende klassenraad vormt, zodat de schending van die substantiële formaliteit doorslaggevend kan zijn geweest bij het tot stand komen van de bestreden beslissing; dat het middel derhalve ernstig is;

5.2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat hij zich dit academiejaar heeft ingeschreven om de lessen te volgen in de Hogeschool West-Vlaanderen en dat een schorsingsarrest het hem in ieder geval nog mogelijk zou maken om aan de tweede examenperiode van het eerste jaar hoger

onderwijs deel te nemen; dat hij verder stelt dat een jaar onderwijsverlies een schoolvoorbeeld is van een onherstelbaar verlies;

Overwegende dat verzoeker inzonderheid ook het volgende opmerkt :

"Verzoekende partij had Uw Raad sneller willen vatten.

Verzoekende partij heeft echter aanvankelijk een beroep gedaan op een ander raadsman.

Post factum is gebleken dat deze raadsman omwille van een periode van schorsing door de Raad van Orde in de onmogelijkheid was om een schorsingsverzoek aan Uw Raad over te maken.

Dit is gebleken uit een brief die na het verstrijken van deze schorsingsperiode door de vroegere raadsman is verstuurd.

Na ontvangst van deze brief is er een andere raadsman geraadpleegd.

Uit het verstrijken van een zekere periode, waarbij de termijn om zich voor Uw Raad in beroep te voorzien niet is overschreden, kan dus géén enkele negatieve conclusie t.a.v. verzoekende partij worden getrokken.";

5.2.2. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat zo er nadeel zou zijn, verzoeker minstens niet vigilant erop heeft gelet dit nadeel te beperken; dat volgens de verwerende partij verzoeker niet is ingegaan op een aanbod tot begeleiding bij de examens voor de centrale examenjury en zo nagelaten heeft schadebeperkend op te treden; dat zij voorts wijst op het feit dat verzoeker ook veel tijd verloren heeft laten gaan : hoewel de lokale raad reeds op 30 september 1997 het behoud van het C-atteest had medegedeeld, is pas op 4 december 1997 een bezwaarschrift bij Argo-centraal ingediend; daarmee werd een facultatieve beroepsmogelijkheid uitgeput; na kennis te hebben gekregen van de beslissing van de centrale raad, wacht verzoeker nog tot 20 maart 1998 om een vordering tot schorsing in te dienen bij de Raad van State;

5.2.3. Overwegende dat, gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, met name de bijzondere moeilijkheden die verzoeker heeft ondervonden bij het zoeken naar juridische bijstand, aanvaard kan worden dat het vrij laat uitputten van de overigens facultatieve beroepsmogelijkheid bij de centrale raad van de Argo, aan zijn uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet elke geloofwaardigheid ontnemt; dat aangenomen kan worden dat verzoeker door de bestreden beslissing een academiejaar dreigt te verliezen en dat schorsing van de tenuitvoerlegging wenselijk is opdat de delibererende klassenraad zou worden aangezet om onverwijld tot heroverweging van die beslissing over te gaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de delibererende klassenraad van 1 september 1997 waarbij Kurt DE GREEF als leerling van het tweede leerjaar van de derde graad van het technisch secundair onderwijs, richting elektronica, een oriënteringsattest C wordt toegekend.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BAERT.